

struktur for hele kommunen, som fastlægges i dispositionsplanen, jfr. stk. 1. Stk. 2 må ses i sammenhæng med den med lovforslagets kapitel 3 tilsigtede decentralisering af gennemførelsen af lokalplaner, som tilvejebringes på grundlag af en godkendt dispositionsplan. En afgørende forudsætning for en tilfredsstillende gennemførelse af denne decentralisering vil være, at dispositionsplanen indeholder passende og entydige retningslinier for en senere lokalplanlægning af alle forhold, som kun kan endeligt fastlægges i nøje sammenhæng med planlægningen af kommunens hovedstruktur, jfr. stk. 1. I denne forbindelse kan endvidere henvises til bestemmelsen i lovforslagets § 55, hvorefter godkendelsen af en dispositionsplan medfører ophævelse af de nugældende bygningsvedtægters byggeområdebestemmelser. Disse bestemmelser har både administrative og byplanmæssige funktioner, idet bestemmelserne er blevet fastlagt som led i kommunens almindelige byplanmæssige dispositioner, d.v.s. på grundlag af kommunens dispositionsplanlægning. Ophævelse af byggeområdebestemmelserne må derfor forudsætte, at den administrative og byplanmæssige kontinuitet er sikret i en passende udstrækning gennem dispositionsplanens anvisninger.

Ordet „retningslinier“ i stk. 2 er anvendt med en tilsvarende betydning som i lands- og regionplanlovens § 7, jfr. hovedstadsregionplanlovens § 2, for at markere dispositionsplanens karakter af rammeplan for den mere detaljerede planlægning af de anførte forhold. Da retningslinierne skal udgøre et tilstrækkeligt grundlag for en senere bedømmelse af, om en lokalplan er i overensstemmelse med dispositionsplanen, er det af afgørende betydning, at deres konkrete udformning i dispositionsplanen er tilfredsstillende til opfyldelse af dette formål.

Ifølge stk. 2 skal dispositionsplanens retningslinier således give tilstrækkeligt grundlag for vurderingen af en lokalplan med hensyn til

(nr. 1) fastsættelsen af de berørte arealers anvendelsesformål,

(nr. 2) det antal boligenheder og dermed den befolkningmængde, som er forudsat i det pågældende område, hvilket navnlig har betydning for dimensioneringen af skoler og institutioner samt fællesanlæg i øvrigt, herunder områdets trafiksystem, jfr. nr. 3,

(nr. 3) planens indpasning i det fastlagte vej- og eventuelt stinet og bystrukturen i øvrigt, herunder navnlig områdets forsyning med offentlig og privat service,

(nr. 4) bebyggelsesintensiteten og andre bebyggelsesregulerende bestemmelser af betydning for bebyggelsens kvalitet og områdets karakter,

(nr. 5) lokalplanens overensstemmelse med eventuelle beslutninger om bevaring eller byfornyelse, samt (nr. 6) lokalplanområdet beliggenhed i forhold til det udlæg af byzone- eller sommerhusområde, som i dispositionsplanen er forudsat inden for planlægningsperioden.

De under nr. 1—5 omhandlede forhold gælder principielt både de allerede bebyggede områder og alle arealer, som påregnes overført til bebyggelsesformål og anden bymæssig anvendelse inden for planlægningsperioden. Det er i forhold til dette indhold af dispositionsplanen ikke afgørende, om arealerne ligger i — eller påregnes overført til — byzone/sommerhusområde i medfør af by- og landzone-loven. Dette fremgår af bestemmelsen i nr. 6 om, at dispositionsplanen særskilt skal angive størrelsen og beliggenheden af arealer, som påregnes overført til byzone eller sommerhusområde. Det vil herved blive muligt i dispositionsplanen at foretage en planlægning med henblik på lokal udvikling af landsbysamfund uden ændring af disses zonenovsmæssige status.

Af forslaget *stk. 3* fremgår, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 er udtryk for det mindsteindhold, som enhver dispositionsplan må have. Forhold, som det herudover kan være af betydning at fastlægge retningslinier for i dispositionsplanen, kan blandt andet forekomme i tilknytning til fredningsplanlægningen.

En dispositionsplan efter forslaget § 3 skal omfatte hele kommunens område, og dens planlægningsmæssige indhold skal i hvert fald opfylde de i stk. 1 og 2 indeholdte krav. I almindelighed vil en dispositionsplan således indeholde 2 afsnit: et afsnit om kommunens hovedstruktur og et afsnit, som (underopdelt) omhandler de enkelte dele af kommunen. Det vil dog kunne være hensigtsmæssigt, især i kommuner med større bysamfund, at etapedele planlægningsarbejdet, således at der først udarbejdes en foreløbig dispositionsplan, som alene angiver kommunens hovedstruktur, jfr. § 3, stk. 1, og herefter udarbejdes deldispositionsplaner for et eller flere områder ad gangen og med den nærmere detaljering, som er foreskrevet i stk. 2. I så fald vil der ske en tilsvarende deling af planens godkendelse, således at denne i første omgang alene — og foreløbigt — omfatter hovedstrukturen, mens godkendelsen af de mere udførlige delplaner, hvortil den i lovforslagets kapitel 3 omhandlede decentralisering af lokalplanernes gennemførelse er knyttet, udskydes til senere.

Lovforslagets § 3 udelukker heller ikke, at der — hvor forholdene undtagelsesvis gør det rimeligt — for et eller flere af kommunens byområder tilvejebringes og godkendes en „partiel“ dispositionsplan,